

Obvykle pranýřuji interprety, kteří na CD, na které se vejde 70 minut hudby, natočí obvyklých totalitních a LPčkových 40 minut. V poslední době jsem se ale přistihl, že jsem u některých děl konstatoval, že méně je více a doporučoval spíše ubrat. Nu, a nyní se mi dostává do ruky CD skupiny **Esence**, na kterém je pět písní. To je naopak spíše maxisingl, a zase u tohoto množství nelze hovořit o nějakém celkovém záměru a duchu desky. Lze prostě jen konstatovat, že kapela je soudná a rozebrat jednotlivé písničky.

Esence je kapelou po letošním roce vcelku úspěšnou a známou zejména díky účinkování na letních festivalech a z tohoto pohledu je CD **Folk you** sympatickým počinem, udržujícím kapelu v době festivalové pauzy v povědomí posluchačů. Otevírá jej písnička

Vyjeme s vlky

, trochu znějící díky instrumentaci a textu jako „moderní středověk“ – přijatelné pro romantiky i pro ty, kteří dávají přednost současnému soundu. Výborný otvírák. Druhá skladba,

Časová pásma

, se po šlapající úvodní skladbě jakoby rozsypala, skupina se soustředila na výraz v textu a bohužel, uteklo obojí. Třetí

Klonovaná

je „hitem“ v dobrém slova smyslu známým a oceněným z festivalů a z rozhlasového vysílání. Téma je aktuální a mírně satiricko - komunální, v tom slušném významu slova. Refrén si posluchač snadno zapamatuje a působivé je i použití výrazů, které jsou lidové, frekventované, ale v textech nepříliš časté: kopírák, inkubátor, telka a podobně. Je tam i dostatek, slušně řečeno, slangových výrazů, dodávajících písni patřičnou razanci a tvrdost. Jakkoliv skladba „nešlape“ tak, jako ta úvodní, drží pohromadě – možná díky pod textem úsporné a v mezihrách naopak houslově barevné instrumentaci. Trošku zvukově „drzé“ housle jsou ostatně poznávacím znakem všech pěti písní. Předposlední písnička s názvem

Víno

hned na začátku upoutá kostrbatým rýmem postará/beztvará a celkově se opět pokouší sdělit jakési naléhavé téma – ukazuje se (i v kontextu se skladbou Časová pásma), že „závažné“ myšlenky umí kapela sdělovat s razancí, ale ne s naléhavostí. Jak začne být naléhavá (a zvolní tempo), spadne řemen. Závěrečná

Módní policie

je příjemnou obdobou Klonované a Vyjeme s vlky. Platí o ní souhrnně to, co jsem napsal o oněch dvou a potvrzuje to, že přímý tah na branku Esenci sedí. Ale ani ty dvě „slabší“ skladby na sudých pozicích nejsou vysloveně špatné, spíš skupinu ukazují v jiném světle a napovídají, že její síla je právě ve skladbách na místech lichých. Jak tak o tom přemýšlím, vyhráli to u mě Vlci, následovaní Klonovanou a Policií. Ještě dodám, že autorem všech písní je Petr Štika a prostor pěti věcí zvládl, jak patrně z textu, dobře. Pro „plnohodnotné“ album bych ale doporučil autorský kolektiv přeci jen rozšířit. A posluchačům bych tento maxisingl doporučil k poslechu.

{desky 735}